

Moje cesta

Napsal uživatel Martin Maňaska
Úterý, 02 Únor 2010 03:20

Podělím se s vámi o báseň, kterou jsem četl už téměř před deseti lety a už tehdy mne moc oslovila. Když jsem se k ní náhodu dostal dnes a znovu jsem si ji přečetl, začal jsem chápat, že člověk který ji psal, věděl více, než se na první pohled zdá. S tím co jsem měl prozatím možnost poznat pomocí regresní terapie, mne báseň doslova učarovala svou opravdovostí.

Zdrojem básně je server www.pismak.cz, kam jsem kdysi sám chvilku přispíval, ale především pro mne byl zdrojem básní, které stály za zamyšlení. A teď již ke slibovaným veršům. zhluboka se nadechněte a odevzdejte se pocitům, které se ve vás budou probouzet.

Moje cesta autor: Azalin

Zpočátku byl jsem myšlenkou,
součástí věčného jsoucna,
pak nastoupil jsem pouť dalekou
nazpět - a do budoucna.

Byl jsem rybou v oceánu,
jen jednou kapkou z mnoha.
Měl otevřenou jsem bránu
ku tiché oslavě Boha.

Žil jsem v korunách stromů,
přijímal dary lesa,
toužil se vrátit domů
- a zatím stále klesal.

Když krácel jsem po pevné zemi,
živil se divou zvěří,
byl jsem již opuštěn všemi
a v Boha věřil stěží.

Naděje opět svitla mi,
ve všem tom smutku a bídě,

Moje cesta

Napsal uživatel Martin Maňaska
Úterý, 02 Únor 2010 03:20

že spatřím obzor neznámý
- tam v bájně Atlantidě.

Ach, byla jsi krásná, vznešená,
my žili v pýše pohodlí.
Proto jsi nyní pohřbená.
Sami jsme o tom rozhodli.

Žil jsem i v pastvinách Izraele
a nehleděl jsem na proroctví.
Vraždil jsem svoje nepřátele,
Josefa prodal do otroctví.

Byl jsem egyptským otrokem,
panenskou kněžkou, poběhlicí,
stavitelem i vojákem,
filosofem věčně snícím.

On odpovídal nám na otázky,
měl dlouhé vlasy, vousy - oči,
které mluvily řečí lásky.
Můj život se zas k pravdě stočil.

Pak večeřel jsem s Ježíšem,
má duše byla opět čistá.
Však běda, já byl Tomášem
a k ránu třikrát zapřel Krista.

Bil jsem se v římských legiích,
dobýval jsem a znásilňoval,
topil se v bezduchých orgiích,
nic a nikoho nemiloval.

Za svitu Luny na ostrovech,
s elfy jsme v lesích tančili.
Bůh byl zpět v srdci i v mých slovech
- než křesťané vše zničili.

V Bagdádu vezír dlouhovlasý
šel kolem trhu s otroky.
V těch očích spatřil dotek spásy
a rozvzpomněl se na roky,

kdy peruánská princezna
jen pro něj v noci tancovala.
Možná si nikdy nepřizná,

Moje cesta

Napsal uživatel Martin Maňaska
Úterý, 02 Únor 2010 03:20

co pro něj kdysi znamenala.

Pak žil jsem v srdci Evropy
a vzplanul proti tyranii.
Těžko jsem mohl pochopit,
že naše srdce stále hnijí.

Byl jsem davem zpívajícím
s vůdcem, co měl jedno oko,
"Kdož sú boží bojovníci".
Avšak Bůh byl předaleko.

V minulém životě měl jsem kůži
rudou jak záře plamenů.
Po návratu jsem vždy toužil
a věřil, že si vzpomenu

na svoji dokonalou duši,
na to, kdo vlastně vůbec jsem,
zatím však pouze doufal, tušil
- a teď jsem došel právě sem.

A nyní žijem v těžké době,
ocitli jsme se na pokraji.
Však sílu máme sami v sobě,
stačí jen chtít - vždyť žijem v ráji.

Teď už nás jenom krůček dělí,
na Zemi svítá naděje.
Zjistíme, co jsme zapomněli,
a potom navždy dospějem.